

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLII. Reus tyrannidis, qui deliberavit victor arma deponere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

fissem? protinus me ac propositum meum nocenti aperuissem? non hoc ipsum timere debui? Adjecissem huic suspicioni sententiam meam, ut viderer timere indicem? Nihil debui minus, quam in metu, ipsum metum prodere.

CCCLII.

Reus tyrannidis, qui deliberavit victor arma deponere.

EX SUSPICIONE TYRANNIDIS SIT ACTIO. Quædam civitas, quæ bello laborabat, cum duobus præliis victa esset, adolescens dives nobilis, cum servorum & clientium manu armata profectus in prælium: fugavit hostes. Populus redeunti portas cludit, cum aperturum promitteret, si arma posuisset: respondit dives se deliberaturum: triduo deliberavit: rediit in civitatem, positis armis: reus est tyrannidis.

S E R M O.

Divitem hunc dicemus natum honesta domo, patre militari, forti viro: à primis statim annis adsuevisse studio armorum, magnum per se militia usum collegisse. Cum autem subito bellum incidisset, factum alium ducem non iudicio, sed quodam casu, & incerta populi aura, nec sane vacasse tam subitum delectum ducem agere: factum ducem, qui nullum militia usum haberet, nec aliunde victam duobus præliis urbem. Tum demum intellexisse populum, qualem haberet ducem: & ante omnes amicos paternos frementes venisse ad divitem palam questos de duce: adjecisse, Pater tuus si viveret, pro patria arma cepisset: non esset passus vexari rempublicam & hostium armis, & imperitis ducis consiliis. Accensum his vocibus, pro salute, ac libertate omnium, pia arma cepisse: privatas quoque adjecisse vires: urbe egressum, solutos latitia victoriae hostes, & nihil minus, quam eruptionem timentes, oppressisse. Hac victoria accensum, quasi in emulatione, gravi dolore exarsisse ducem, cum diceret malo exemplo militare privatos: & cum omnes amici divitis cum divite essent, non difficile persuasisse, ut portas cluderet. Milites autem confecto prælio ad gratulationem redeuntes, portas clusas obstupuisse: posteaquam vero iussi sint arma ponere,

Q9 5

aliquanto

aliquanto gravius exarsisse, veluti parricidas se excludi, & armatis hostibus inermes objici. Hanc seditionem volentem sanare divitem, tempus petisse non magis deliberandi, quam rogandi: & triduo illo nihil aliud egisse, quam modo singulos, modo universos rogasse: illos quoque securiores fuisse, posteaquam ex toto recessisse hostem crediderint. Rediisse autem se à bello ad iudicium, & in conscientia maximi meriti gravissimum sibi crimen objici, ut qui solus rempublicam defenderet, opprimere voluisse dicatur.

CCCLII.

Dispensatores torti.

Quidam ab inficiente petebat depositum. Dispensatores utriusque torti. Contraria dominis dixerunt: de integro lis est.

S E R M O.

Petitor necesse est infamet dispensatorem suum, & dicat ab adversario corruptum: & ea fiducia esse illum inficiatum, cum promitteret dispensator negaturum se etiam in tormentis: itaque ab adversario natum, cum lis esset, Dispensatores torqueamus. Alterum hunc dispensatorem sani propositi decet, qui semper accepisse se palam dixerit, & statim cum datus sit in tormenta, hoc sibi proposuerat, Quid? ego quo premio mentiar? confessum esse. Et hoc in locis valens est, Tuus dispensator accepisse se ait, meus dedisse negat: hujus potentior vox est, potest enim etiam per alium numerata videri pecunia. Initio autem dicet hic sibi placuisse servum: & ideo supra rationes esse positum, sed postea & licentia sua & securitate domini qui illi plurimum crediderit, isse in vitia à multis corruptum, antequam ab hoc: & ideo se deposuisse. Hanc sibi deponendi fuisse causam, cum videret in malo statu rationes esse. Hoc necesse est adjicere, quia urgetur per interrogationem, quam causam deponendi habuerit. Inficiator dicat oportet, dispensatorem suum finem tormentorum quasisse: ideo confessum ut dimitteretur.

CCCLIV.